

16 11 2018

Яке аз санаҳои бузурги таърихи барои мардуми мо - ин баргузори Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Онро метавон хамчун воқеаи начотбахши миллат ном бурд.

Маҳз ба шарофати он мардуми шарифи Тоҷикистон ба ҳаёти осоиштаву созандагӣ расид. Бо баргузори он заминаи мусоиде барои барқарорсозии соҳти конститусионӣ дар кишвар ва, хамчунин, эъмори давлати демократӣ, ҳуқуқбунёду дунявӣ, иҷтимоӣ ва ягона заминаҳои ҳуқуқӣ фароҳам овард. Иҷлосия барои миллати тоҷик, иҷлосияи тақдирсоз ва начотбахш буд, зеро он халқи тоҷикро аз оташи ҷанг начот бахшида, Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистонро пойдор сохт ва барои пойдории ваҳдати миллию истиқрори сулҳ нақши созгоре гузошт.

Имрӯзҳо маҳз ба шарофати сулҳу суботи комил, ки аз он рӯзи таърихи сарчашма мегирад, пешравиҳо дар тамоми соҳаҳо ба назар мерасанд. Мардуми сарбаланди мо дар фазои сулҳу суботи комил қору зиндагӣ доранд ва барои ободию шуқуқҳои кишвари азизамон ҷаҳду талаш мекунанд. Нуфузу эътибори Ҷумҳурии Тоҷикистон дар арсаи байналмилалӣ батадриҷ боло рафт.

Пешвои муаззами мо новобаста аз вазъи мураккаби кишвар ҳанӯз дар солҳои аввали соҳибистиклолӣ ба соҳаи фарҳанг ва рушду эҳёи он тавачҷуҳи ҳосса зоҳир намуда, то ба имрӯз дар ин самт, як қатор қонуну қарор ва санадҳои меъёрию ҳуқуқӣ ба тасвиб расиданд. Онҳо зина ба зина амалӣ шуда истодаанд, ки мақсад аз он фароҳам овардани фазои ҳуби маънавӣ дар кишвар мебошад.

Дар ҳама давру замони ҷойгоҳи илму фарҳанг дар ҳаёти мардум бузург буд. Фарҳанг қудратеро дорост, ки инсонҳоро ба ҳам меорад, миллатҳоро бо ҳам мепаївандад, инсониятро аз ҷаҳолат дур сохта, ба бунёдқорию созандагӣ ҳидоят менамояд. Ин рисолат дар ҳама давру замоне қимати ҳудро гум нақарда, баръақс, муҳимтару созандатар меғардад.

Пӯшида нест, ки бисёре аз бадбахтии инсонҳо аз бемаърифатию бефарҳангӣ сарчашма мегиранд. Мисоли инро мо дар вазъи ноҷӯри сиёсии ҷаҳон, алалҳусус Афғонистони ҳамсоя, Яман ва Сурияву Ироқ мебинем. Ҷинойтқорони ифротӣ дар ин минтақа баробари ишғоли дилхоҳ шаҳре, ибтидо ба нест қардани ёдғорҳои бостонӣ машғул мешаванд.

Мақтабу қитобхонаҳоро оташ мезананд. Дар иртибот ба ин, сад дарсад бо боварӣ метавон гуфт, ки дар кишвари мо заминаи ҳуби фарҳангӣ фароҳам омадааст. Мардум, маҳсусан наврасону ҷавонони миллатро, ки ояндаи Ватан ба онҳо воғузорафт, ба қитобхонию қитобдӯстӣ, рафтани ба қитобхонаҳо, тамошои театрҳо бояд ҷалбу ҳавасманд намоем. Ба шарофати сулҳу суботи комил қормандони муассисаҳои фарҳангии ҷумҳурӣ бо маром фаъолият намуда, дар пойдории истиқлолият ва ваҳдати милли сахми арзандаи ҳудро гузошта истодаанд.

**Акбар АБДУСАМАДОВ, корманди Агентии миллии
Созмони байналмилалии ракамгузори стандарти
китоб - Хонаи китоби Тоҷикистон**